

Het geheim van
Lena Lijstje

VOLT

Amsterdam - Antwerpen

Eerste druk, 2003; dertiende herziene druk, 2021

Copyright tekst en illustraties © Francine Oomen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij Volt, Amsterdam.

Vormgeving Ontwerpstudio Bosgra BNO, Baarn / Marieke Oele

ISBN 978 90 214 2605 1 / NUR 283
www.uitgeverijvolt.nl

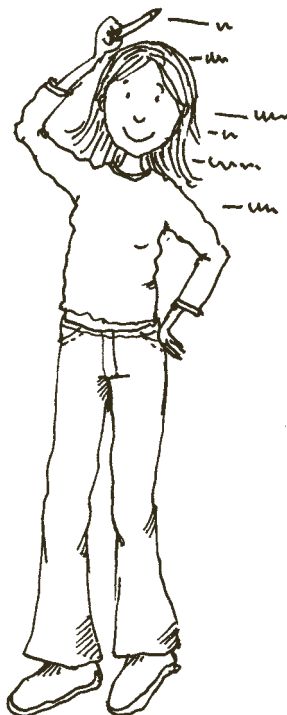
Lena's vakantie

Ik ben gegroeid in de vakantie. Veertien centimeter. Dat is hartstikke veel!

Eens in de paar maanden ga ik tegen de muur van de badkamer aan staan en dan zet mama een streepje, met de datum erbij. Nu deed ik het zelf, dat gaat ook. Gewoon een potlood plat op je hoofd houden.

Ik vraag me af waar die veertien centimeter zijn gaan zitten. In mijn benen? Of zou mijn hoofd heel erg gegroeid zijn? Ik hoop maar dat het een beetje normaal verdeeld is.

Vanaf nu ga ik al mijn onderdelen apart opmeten. Dan kan ik de boel een beetje in de gaten houden. Stel je voor dat ik opeens heel lange armen krijg. Of een lange nek! Of dat mijn neus opeens een groeispuurt krijgt. Of mijn oren. En zou mijn tong ook groeien? Help!

Ik moest kokhalzen van het opmeten van mijn tong. Getver. Ik weet niet eens precies waar hij begint. Dat was dus ook het probleem.

En ik heb een touwtje om mijn hoofd gedaan. Als ik een waterhoofd begin te krijgen, kan ik maar beter gauw naar de dokter gaan.

Het was een rare vakantie. De eerste sinds mijn vader en mijn moeder gescheiden zijn. Ik ben met papa twee weken in Italië geweest en daarna met mama drie weken in Zuid-Frankrijk. En veel ijsjes dat ik op heb! Dat geloof je niet.

Met papa was het in het begin een beetje saai, maar ook wel lachen. We hebben een trektocht gemaakt door de Apenijnen of hoe die bergen ook heten. Geen aap gezien, hoor.

Met zijn drieën.

Nee, niet met papa's nieuwe vriendin, want dat wil ik absoluut never nooit niet.

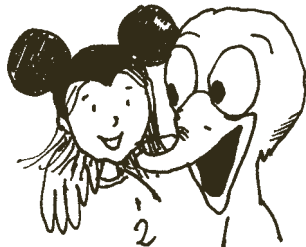
Met een ezel. Dat was het lachen-gedeelte. Want die ezel wilde óf niet vooruit, óf niet stoppen. Je had papa eens moeten zien.

De ezel droeg onze bagage en we sliepen in berghutten, onder kriebelige stinkdekens waar al minstens 130 Duitsers, 71 Fransen, 30 Belgen en 12 schapen onder gelegen hadden. Zo rook het tenminste.

Het was ook wel mooi, hoor, zo hoog in de bergen. Maar ik kan wel een leukere vakantie bedenken voor een meisje van twaalf. Bijvoorbeeld:

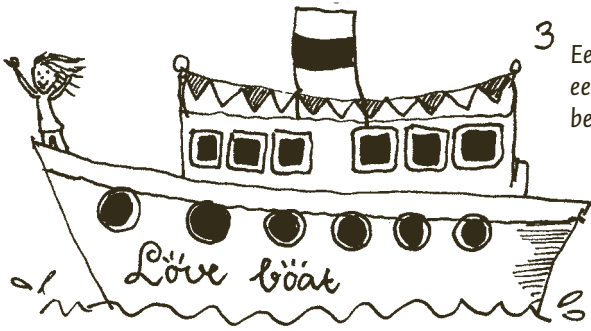

1

Drie weken in Disneyland

Een maand op Hawaï in een strorokje en met kokosnotenijs

3 Een reis om de wereld in een grote luxe boot met bediening

4 Een safari met een jeep door Afrika

5 Een leuke camping met een pingpongtafel en een heleboel andere kinderen

Na een week door de bergen rondzeulen met die twee koppige ezels, heb ik mijn vader dit lijstje gegeven. Eigenlijk moesten we nog een week, maar ik denk dat papa stiekem heel opgelucht was, want hij kon die ezel niet meer zĳen. Hij had blaren in zijn handen van het voorttrekken van dat beest en hij zat helemaal onder de schrammen en sneeën omdat de ezel in een ravijn was gerend en er niet meer uit kon. Papa wilde hem eerst achterlaten, maar hij stond als een idioot te balcken (de ezel), dus het viel een beetje op.

Mijn vader zei dat hij helaas geen geld had voor nummer 1, 2, 3 en 4 op het lijstje en dus zijn we naar de kust gegaan, naar een camping. De ezel hebben we achtergelaten in zo'n berghut. Daar werd hij opgehaald door de reisorganisatie.

Ik denk dat hij ook blij was dat hij niet verder hoefde. We hadden namelijk nogal veel bagage bij ons.

De tweede week aan zee was heel leuk. Ik heb papa bijna niet gezien, hij lag de hele tijd te snurken in een hangmat, zo moe was hij van al dat geloop. En als hij wakker was, zat hij te bellen met die stomme Ella-tuttebella, want zijn mobiel deed het niet in de bergen en daarom moest hij inhalen.

Ik zal eens een lijstje maken met troetelnaampjes die hij voor haar heeft:

1. Konijntje
2. Pluizebolletje
3. Koektrommeltje (Hoe verzint hij het!)
4. Soesje (Pfff)
5. Poesje (Zo noemt hij mij wel eens, **ZO MAG HIJ NIEMAND ANDERS NOEMEN!!**)

Knét-ter-gek als je het mij vraagt. Grote mensen die verliefd zijn, veranderen opeens in totale debielen. En dat waar hun eigen kinderen bij zijn.

Die week aan zee was dus heel leuk, maar een beetje kort. Drie dagen voordat we weggingen, had ik net een vriendin gevonden. Ze kwam uit Eindhoven en ze heeft me Brabants geleerd. Dat spreek ik nu vloeiend. ‘Hedde-gij-ons moeder gezien? Hou doe! Ik heb een bietje pien in de buuk.’

Er waren ook jongens, maar die zaten alleen maar stom te doen. Dus daar hebben we ons niet mee bemoeid.

Toen de week om was, bracht papa mij met de trein naar de Dordogne. Mama was daar al. Hou je vast: in een tehuis voor alleenstaande vakantie-ouders of zoiets. Nee, ik zeg het niet goed, een huis waar allemaal vaders óf moeders met hun kinderen waren. Geen getrouwde ouders dus. Allemaal gescheiden. Poeh, poeh, wat een gedoe.

Er waren heel veel activiteiten:

1. Schminken
2. Spoorzoekertje doen in het bos
3. Poppenkast
4. Pootjebaden in de rivier
5. Politie-en-boefje spelen

Je begrijpt dat ik hier ietsjes te groot voor ben. Mijn moeder had niet goed in de folder gekeken. Ze wilde volgens mij zo graag naar dit tehuis omdat ze een nieuwe vriend wil.

Nou, lekker dan. Zat ik daar opgescheept met 21 nul- tot vijfjarigen. En ik ben echt niet van plan later kleuterleidster of crèche-mevrouw te worden of zo. Als er één haartje op mijn hoofd daarover dacht, is dat nu wel verdwenen. Ik kan geen kleuter meer zien.

Gelukkig werd het de tweede week een stuk beter. Toen kwam er een nieuwe lading loslopende ouders. Met nog een toevallig slachtoffer van een verstrooide moeder.

Dat was Peet, samen met zijn moeder Andrea. Mijn moeder, die nog niemand had gevonden om verliefd op te worden, werd meteen dikke vriendinnen met haar, en omdat we allebei niemand anders hadden, gingen Peet en ik samen politie-en-boefje spelen en zo. Dat was lachen.

Peet had binnen de kortste keren al die kleuters aan een paal vastgebonden en toen gingen wij het bos in. Wat een geblèr. De legerleiding, oeps, sorry, de amusementsleiding vond het minder leuk, want die had een dagje vrij en wij zouden die kleuters wel bezighouden.

Peet is veertien, stokoud dus, en erg knap. Nee, we hebben niet gezoend. Daar ben ik nog niet aan toe. Eén keer bijna, maar ik kreeg de slappe lach en toen hoefde hij niet meer.

Maar het was wel leuk.

Peet en Andrea wonen niet zo ver bij ons uit de buurt, aan de andere kant van Amsterdam.

Ook toevallig. Ze komen volgende week op bezoek.

Nou, dit was dus mijn vakantie:

1. Brabants geleerd
2. Ongeveer 141 ijsjes gegeten
3. Peet
4. Een hekel aan kleuters en ezels gekregen
5. Een verbrande neus met vellen en veertien centimeter gegroeid!

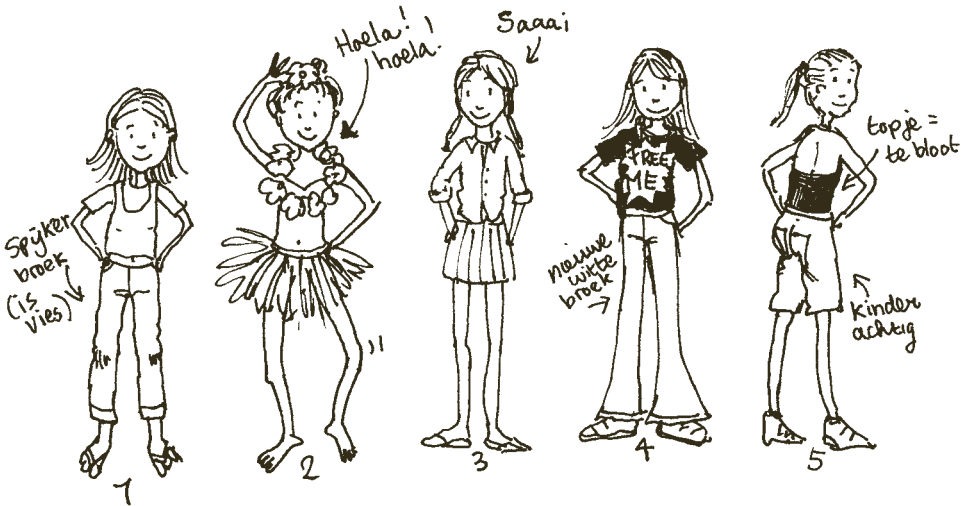
Lena's eerste dag

Vandaag was mijn eerste dag op school, na de vakantie.

De eerste dag vind ik altijd heel spannend. Alles is nieuw. Zelfs veertien centimeter van mij zijn nieuw!

Ik heb een nieuw etui gekregen met nieuwe pennen en stiften, een nieuwe rugzak en een heleboel nieuwe kleren, want ik was overall uit gegroeid.

Dat was dus weer een flink probleem, want wat moest Lena aan, op haar eerste schooldag in groep acht?

Het werd nummertje vier. De rest van de kleren ligt nog door mijn kamer gemeten.

Mama zei dat ik nu groot ben (ha, die zal ik onthouden!) en mijn kamer voortaan zelf moet opruimen. Nou, dat komt dan wel een ander keertje. Als ik tijd heb.

Ik heb een nieuwe meester. Ik ken hem niet, dus ik weet nog niet waar hij komt te staan op mijn lijstje van leuke en stomme leraren.

Ik vind het jammer dat ik meester Sjon niet meer heb. Hij is naar de kleuters verplaatst. Hij heeft nu groep twee en drie. Arme meester Sjon. Gelukkig dat hij geen les aan ezels hoeft te geven. Ik zal hem dat politie-

spel wel eens leren, voor als hij een rustig middagje wil. Moet hij wel oordoppen meenemen.

Onze nieuwe meester heet Wessel. Dat is zijn voornaam. Hij komt net van de school voor meesters en juffen af en lijkt een beetje op Tarzan. Vooral als hij gym geeft. Dan heeft hij zo'n mannenmaillot aan. Lek! Met een bobbel erin. Ik durf er niet naar te kijken.

Vandaag was het een propvolle dag. Hij begon best fijn, maar eindigde minder leuk.

San kwam mij vanmorgen ophalen. Terwijl we puffend en hijgend naar school renden (want we waren veel te laat), vertelde ze me dat ze in de vakantie gezoend heeft! Echt gezoend. Op zijn Mexicaans! Ze was op Terschelling op vakantie en daar kampeerde een Mexicaanse jongen. Hij heet Pedro. Hij had geen Mexicaanse hoed op, maar wel mooie zwarte ogen, zei ze. En zoenlippen.

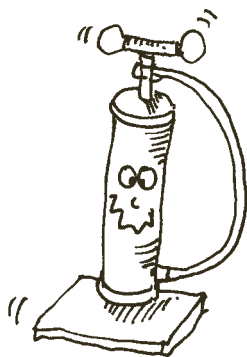
Ik vraag me af hoe dat gaat, echt zoenen. Op tv is het altijd nogal onduidelijk. Nogal zuignapperig. Smoksmoksmok. Zoiets. Ik hoef het nog helemaal niet te weten ook.

Ik ben niet geïnteresseerd in verliefd zijn. Dat is zo'n gedoe.

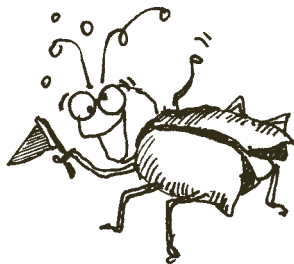
Het was fijn iedereen van mijn klas weer te zien. Alhoewel ik de meeste kinderen al jaren ken, zag iedereen er toch gloednieuw opgepoetst uit. Ach was naar Marokko geweest en had daar volgens mij de hele zes weken in de zon gelegen. Knetterbruin. Jas was heel erg gegroeid. Hij steekt nu een kop boven iedereen uit. En hij heeft in de vakantie een nieuwe stem gekregen! Een mannenstem. Dat vind ik heel interessant. En San ook. Ze zat de hele tijd met knipperogen naar hem te kijken. (Zij is wel geïnteresseerd in jongens, dat is wel duidelijk.) Dag Pedro! Erika, mijn aartsvijandin, heeft een beugel gekregen. Ik hoop maar dat het lekker zeer doet. Het is niet aardig van mij om dat te denken. Ik zal het tegen niemand zeggen. Het is een Geheime Gemene Gedachte. Een GGG.

De drie enge E's (Erika, Elsbeth en Evelien) zaten de hele tijd te fluisteren en naar mijn nieuwe broek te wijzen en zo. Dat begint alweer goed. Ik trek me er gewoon niks van aan. Ik heb San.

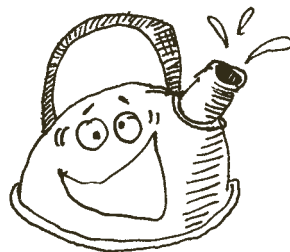
Na school zijn San en ik naar het huis van mevrouw Liesenbaum gegaan om te vragen of we Bibberbertje nog moesten uitlaten. Ik heb hem best gemist in de vakantie, ook al is hij zo gek als een deur. Zo gek als een deur? Een deur kan toch niet gek zijn? Maar iedereen zegt het op school: jij bent zo gek als een deur! Kun je net zo goed zeggen:

1
Jij bent zo gek als een
fietspomp

2
Jij bent zo gek als een
dronken tor

3
Jij bent zo gek als een
geflipte fluitketel

4
Jij bent zo gek als een
dolle kip

5
Jij bent zo gek als mijn
opa op een feestje

Ik vind nummer 4 het leukste. Ik zie dat wel voor me, een dolle kip.

Ik vind dat áls mensen schelden, ze dat creatief moeten doen. Kun je tenminste nog eens lachen.

Maar goed, Bibberbertje, die zo gek is als een dolle kip, was helaas niet thuis. De gordijnen waren zelfs dicht. Ik kreeg er een naar gevoel van in mijn buik. Een soort voorgevoel. Die mevrouw Liesenbaum is stokoud.

Stokoud, wat is dat nu eigenlijk weer? Een stok is toch niet oud?
Dat kan dus ook zijn:

1. Steenoud (want stenen zijn heel oud)
2. Bejaardenhuisoud (want daar zijn ze allemaal oud)
3. Beschimmeld oud (beschimmeld brood is oud)
4. Verroest oud (iets dat verroest is, is oud)
5. Verkreukeld oud

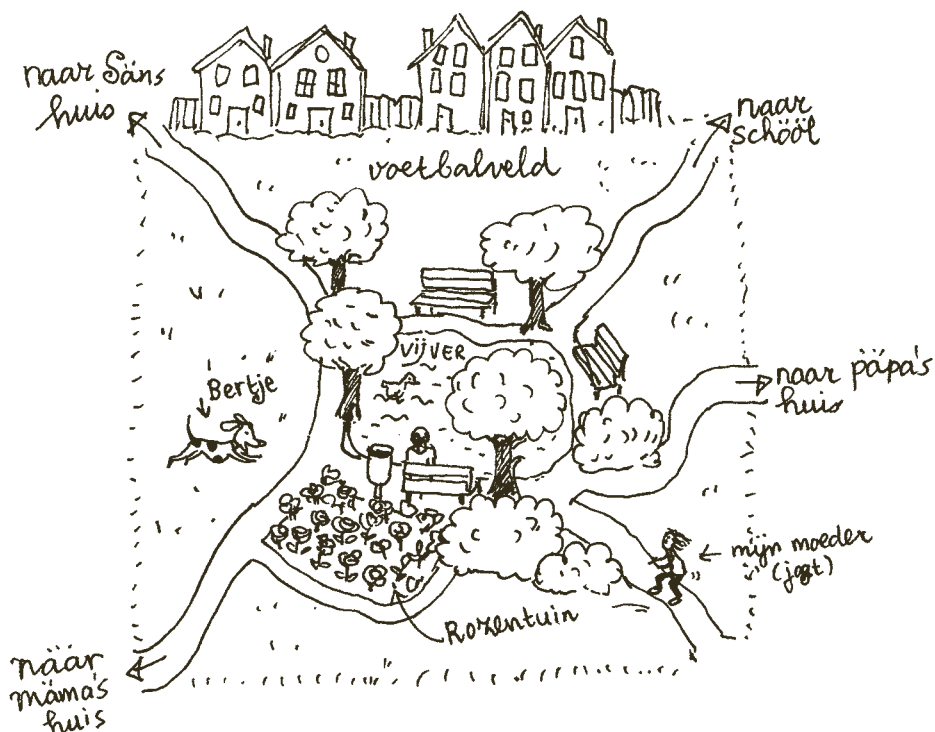
Kijk, deze zijn veel beter. Ik vind verroest oud wel het beste. Als je zegt: mijn oma, die is beschimmeld oud, dan is dat toch wel zielig voor die oma. En een beetje vies. Ik zie het al voor me.

Mijn opa en oma zijn best wel verkreukeld oud. Maar nog niet verroest oud.

Na ongeveer twintig keer bij mevrouw Liesenbaum aangebeld te hebben, zijn we naar mijn vader gegaan.

Ik woon vlak bij een park en alles is daarbij in de buurt.

Ik zal het even tekenen:

Papa was nog niet thuis van zijn werk, maar dat maakte niet uit want ik heb de sleutel van zijn huis. Ik heb een knalgeel koord om mijn nek met twee sleutels eraan. Heel stoer.

Ik heb een eigen kamer in zijn huis en natuurlijk ook een in mijn moeders huis.

Bij papa is het altijd hartstikke leuk. Ik mag bij hem veel meer dan bij mama. Ik heb op mijn kamer bij hem een eigen tv! Hij is wel oud, maar hij doet het goed. En er staat op mijn bureau een grote pot drop die nooit opgaat! Als hij bijna leeg is, en ik ben bij mama geweest, is hij weer vol als ik terugkom! Lief, hè?

Gescheiden ouders kunnen ook best fijn zijn, hoor. Maar je moet er natuurlijk eerst even aan wennen.

San en ik zaten ons gezellig vol te proppen met drop en naar de tv te kijken, toen papa thuiskwam.

Mijn vader is heel slordig, net zoals ik, dus daar hebben we nooit ruzie over. Hij trekt altijd eerst zijn stropdas uit en die gooit hij door de kamer heen (er zwerft een hele verzameling rond). Dan gaan zijn schoenen uit en die smijt hij ook gewoon ergens neer. Daarna ploft hij neer op de bank en als ik er ben, roept hij heel hard:

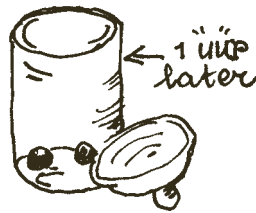
Ober, biertje! Of: Ober, twee cola en een stuk slagroomtaart. Dan heeft hij taart meegebracht. We hebben meestal hartstikke veel lol samen. San is ook dol op hem. Ze zegt altijd dat ze wou dat zij zo'n vader had.

Maar nu was papa serieus. Hij rukte zijn stropdas niet af en sprong niet op de bank, maar ging er gewoon op zitten en klopte op het kussen naast hem.

'Lena,' zei mijn vader met een grafstem, 'ik vind dat we het nu echt niet langer meer moeten uitstellen.'

Ik kreeg een steek in mijn buik en zo'n voorgevoel, zoals ik tegenwoordig wel vaker heb. Het kan ook van de drop geweest zijn, hoor.

Het klonk alsof hij iets heel engs ging zeggen.

Zo van: Lena, we kunnen het nu echt niet meer uitstellen, maar:

1. Je moet naar het ziekenhuis om geopereerd te worden
2. Je moet naar de tandarts toe en je krijgt een kunstgebit, omdat je zoveel snoept
3. Ik moet je vertellen dat oma overleden is, omdat ze zo verroest oud was
4. Ik moet je vertellen dat je eigenlijk niet mijn kind bent, maar het kind van een oliesjeik (dat zou best leuk zijn, dan was ik nu stinkend rijk)
5. Ik heb een enge ziekte en ik ga dood (ieeeeek, wat een enge gedachte, weg daarmee!)

Nou, wat er kwam, was bijna nog enger. Papa heeft besloten dat het nu echt tijd is dat ik met zijn nieuwe vriendin, de heks Ella-tuttebella, en haar kinderen kennismaak.

